

Arrest

nr. 90 356 van 25 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 26 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat J. KEMPINAIRE, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 3 mei 2011 toe op Belgisch grondgebied en diende op 4 mei 2011 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 28 juni 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster werd hiervan per aangetekend schrijven van 29 juni 2012 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaart een Georgisch staatsburger te zijn van Georgische origine wonende te Akhalcikhe, Georgië. Uw problemen zijn begonnen in maart 2010 toen u naar Turkije vertrok. Een kennis, T.(...) (Th.(...)) G.(...) stelde werk voor u te vinden in Turkije. Uw ouders waren ziek en u had op dat moment financiële problemen. T.(...) regelde uw internationaal paspoort en betaalde voor uw reis naar Turkije. U zou hem deze som terugbetalen nadat u er gewerkt zou hebben. U vertrok met de bus naar Turkije in maart 2010. U kwam aan in de stad Rize en verbleef er op een appartement met T.(...). Na ongeveer één week na uw aankomst in Turkije kreeg u bezoek van een dame die u vertelde dat u nuttig kon zijn. U begreep het niet. T.(...) bracht u vervolgens naar een Turkse man die u een contract liet tekenen. Het contract was opgesteld in het Turks en u wist niet wat er geschreven stond. In het contract stond dat u drie maanden zou werken in Turkije. U tekende het contract en vroeg niet naar een vertaling. Vervolgens nam T.(...) u mee naar een winkel waar hij voor u vulgaire kledij kocht. U weigerde deze te dragen maar hij drong aan en u had vervolgens een afspraak met een Turkse man in een restaurant. In het restaurant werd het deze persoon duidelijk dat u niet beseftte wat er van u werd verwacht. Hij bracht u terug naar het appartement en sprak met T.(...). T.(...) nam uw internationaal paspoort af. Op een dag kwam er een man naar het appartement. T.(...) verliet het appartement en deze man verkrachtte u. U besloot te doen alsof u accepteerde wat er van u werd verwacht om het vertrouwen van T.(...) te winnen. Hij wachtte met het brengen van andere klanten tot u uw situatie zou aanvaarden. U verbleef één maand op het appartement met T.(...). Op een dag ging hij naar buiten en vergat hij de deur te sluiten. Het lukte u om te ontsnappen. U ging naar een park waar u uw partner A.(...) H.(...) (ook gekend als M.(...) N.(...)) (O.V. 5.080.526) tegenkwam. U vertelde hem wat er was gebeurd. Hij is zelf een vluchteling. Hij bood u aan te wonen in het appartement dat hij huurde. U verbleef nog één maand in Turkije.

Uw partner en u reisden van Turkije naar Griekenland. U werd in Griekenland opgesloten voor drie maanden. U verbleef ook één maand in Athene. U vroeg in Griekenland geen asiel aan. Jullie kochten er valse documenten en vertrokken naar Italië. Uw partner kon niet verder reizen maar moest in Italië blijven omdat werd ontdekt dat hij in het bezit was van valse documenten. U reisde alleen verder naar Frankrijk en vervolgens nam u de trein tot België. U kwam in België aan op 3 mei 2011 en diende de volgende dag een asielaanvraag in.

Er dient vermeld te worden dat uw partner ook in België een asielaanvraag indiende (tweede asielaanvraag). Zijn asielaanvraag is niet gebaseerd op dezelfde feiten en motieven als dewelke werden aangehaald door u in het kader van uw asielaanvraag. Aldus uw verklaringen, vertrok uw partner uit Afghanistan louter omwille van politieke redenen.

Op het gehoor legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw geboorteakte, een medisch attest met vermelding van uw zwangerschap en een attest van celibaat (attest van ongehuwde staat). Op 8 juni 2012 ontving het Commissariaat-generaal, per fax, het uittreksel uit het geboorteregister voor uw dochter M.(...) S.(...).

B. Motivering

U verliet Georgië en ging naar Turkije omwille van uw zieke ouders en een moeilijke financiële situatie; u zou gaan werken in Turkije in een fabriek maar u werd misleid in de prostitutie door T.(...) (Th.(...)) G.(...). Hij bracht u naar Turkije en verplichtte u er zich te prostitueren (CGVS, p. 5, 6).

U verklaarde dat uw moeder en uw zus in Georgië werden bedreigd met de dood door T.(...) G.(...). Ook u vreest bij terugkeer naar Georgië vermoord te worden. T.(...) G.(...) dreigt u te doden indien hij u zou tegenkomen (CGVS, p. 6, 7). U verklaarde dat u naar aanleiding van deze problemen met T.(...) G.(...) geen bescherming bij de autoriteiten kan vragen in Georgië omdat u geen bewijzen kan voorleggen aan de politie wat betreft de meegemaakte problemen in Turkije, u ging uit eigen wil naar Turkije en u kan zich geen advocaat veroorloven (CGVS, p. 6-7). Deze uitleg is evenwel niet afdoende aangezien ze slechts berust op loutere vermoedens en veronderstellingen van uwentwege. U hebt namelijk geen concrete aanwijzingen als zouden de mogelijkheden tot bescherming in Georgië u ontzegd worden, of dat u niet au sérieux zou worden genomen, omdat u geen advocaat hebt of geen bewijzen kan voorleggen. Van een asielzoeker kan verwacht worden dat hij ernstige en voldoende pogingen onderneemt om melding te maken van zijn problemen bij de autoriteiten in het land van herkomst. U dient bijgevolg de mogelijkheden tot nationale bescherming na te gaan vooraleer u internationale bescherming vraagt.

Verder verklaarde u dat u niet kan terugkeren naar Georgië samen met uw partner en tevens de vader van uw kinderen omdat hij Afghaan en moslim is en jullie een gemengd koppel zijn, namelijk christen-orthodox/moslim. Dit zou volgens u problemen opleveren (CGVS, p. 6). Uit uw verklaringen blijkt verder niet dat u enige concrete aanwijzingen hebt dat u daadwerkelijk problemen zou krijgen omwille van de afkomst en religie van uw partner. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan kopies werden toegevoegd aan het administratief dossier, dat moslims in Georgië geen (vervolgings)problemen kennen omwille van hun religie. De attitude ten opzichte van de traditionele religies (katholieken, Armeense apostolische christenen, joden

en moslims) in Georgië wordt omschreven als een "authentieke en historische tolerantie" (antwoorddocument cedoca ref. GEO2008-019). "De traditionele religies leven van oudsher vreedzaam samen met de Georgisch orthodoxe kerk en zijn vaak verbonden met bepaalde etniciteiten" (Algemeen Ambtsbericht Georgië, 15 december 2009, p. 44). Bijgevolg kan in uw hoofde omwille van de afkomst en religie van uw partner geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

U stelde ook dat u niet terug kan keren naar Georgië omdat men weet dat u hebt gewerkt als prostituee en dit komt uw reputatie niet ten goede (CGVS, p. 6). Het feit dat u een slechte reputatie zou hebben in Georgië is echter geen afdoende argument om aan te nemen dat u zou vervolgd worden in de zin van de Conventie van Genève, noch dat u een risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten; uw identiteitskaart, uw geboorteakte, het medisch attest, het attest van celibaat en het uittreksel uit het geboorteregister voor uw dochter M.(...) S.(...) bevatten enkel persoonsgegevens en medische gegevens die hier niet ter discussie staan, bijgevolg wijzigen deze documenten bovenstaande appreciatie niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster oppert dat de beslissing niet afdoende is gemotiveerd omdat zij verklaarde een relatie te hebben met een Afghaans onderdaan met wie ze haar relatie eind mei 2010 in Griekenland religieus heeft bezegeld. Verzoekster wijst erop dat er op 10 juni 2011 uit deze relatie een dochtertje M. S. werd geboren, waarbij zij stelt dat het Commissariaat-generaal deze elementen niet ter discussie stelt. Haar partner, zo vervolgt verzoekster, heeft eveneens een asielaanvraag lopen. Verzoekster geeft toe dat zij in eerste instantie haar eigen verhaal heeft gedaan bij haar asielaanvraag, maar dat haar asielaanvraag, gelet op haar duurzame relatie, ook gerelateerd is aan deze van haar partner. Volgens verzoekster dienen beide asielaanvragen dan ook samen te worden behandeld wegens verknochtheid. Verzoekster stelt dat de commissaris-generaal de zaken niet samen behandelde, hoewel de verknochtheid hem bekend was, waardoor de eenheid van gezin volgens de Belgische en internationaalrechtelijke wetgeving miskend wordt en op onzorgvuldige wijze werd gehandeld. De asielaanvragen dienden volgens verzoekster samen te worden behandeld en zij wijst erop dat zij duidelijk hebben aangetoond dat zij vervolgd worden in geval van terugkeer naar hun land van herkomst en dat zij tevens een beroep kan doen op de subsidiaire bescherming zoals omschreven in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). De Raad wijst erop dat het tegelijk aanvoeren van de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de verzoekende partij immers onmogelijk om uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (cf. RvS 14 juli 2004, nr. 133.900). Bijgevolg dient vastgesteld dat, ofschoon de verzoekende partij zich steunt op de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, uit het middel blijkt dat zij de motieven die aan de grondslag van de bestreden beslissing liggen kent, doch betwist dat deze motieven de bestreden

beslissing kunnen dragen. De verzoekende partij voert met andere woorden de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Immers betreft het nagaan of de motieven pertinent zijn, de materiële motiveringsplicht (cf. RvS 26 februari 2003, nr. 116.486).

2.4. In de bestreden beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt erop gewezen dat verzoekster niet aantoonde dat zij geen bescherming zou kunnen krijgen van de Georgische autoriteiten voor de problemen die zij in Turkije ondervond. Daarnaast wordt door de commissaris-generaal gesteld dat verzoekster geen enkele concrete aanwijzing heeft dat zij in Georgië problemen zou kennen omwille van de afkomst en de religie van haar partner en dit niet blijkt uit de objectieve informatie waarover de verwerende partij beschikt. In de beslissing wordt terloops gesteld dat de slechte reputatie van verzoekster omdat zij als prostituee zou hebben gewerkt niet gelijkgesteld kan worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. De documenten die verzoekster heeft neergelegd, wijzigen luidens de bestreden beslissing niets aan deze appreciatie.

2.5. Internationale bescherming kan slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Enerzijds vloeit dit voort uit artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat vereist dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan of, uit hoofde van de vrees voor vervolging, niet wil inroepen. Anderzijds bepaalt artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vereist is dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen. Een asielzoeker moet alle lokaal aanwezige mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij hierop geen beroep deed. De Raad stelt vast dat verzoekster de motieven uit de bestreden beslissing met betrekking tot de mogelijkheid om in Georgië bescherming te verkrijgen voor haar problemen niet betwist. Deze vaststelling volstaat om haar de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

2.6. In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de situatie van de partner van verzoekster het volgende gesteld: *“Er dient vermeld te worden dat uw partner ook in België een asielaanvraag indiende (tweede asielaanvraag). Zijn asielaanvraag is niet gebaseerd op dezelfde feiten en motieven als dewelke werden aangehaald door u in het kader van uw asielaanvraag. Aldus uw verklaringen, vertrok uw partner uit Afghanistan louter omwille van politieke redenen.”* Hieruit blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal wel degelijk rekening heeft gehouden met de gezinssituatie van verzoekster, maar geen reden zag om de dossiers omwille van verknochtheid gezamenlijk te behandelen. Verzoekster toont niet aan dat deze motieven niet zouden volstaan. Bovendien merkt de Raad op dat de bewering dat beide asielaanvragen verknocht zijn en gezamenlijk behandeld dienen te worden ernstig in twijfel kan worden getrokken aangezien verzoekster op het ogenblik van het indienen van haar asielaanvraag niet eens wist waar haar partner verbleef (stuk 13, Inventaris + diverse documenten DVZ, Verklaring DVZ 1 juni 2011, punt 31). Ter terechtzitting verklaart verzoekster dat haar partner reeds sinds 2001 in België verblijft en zij elkaar per toeval tegenkwamen in Turkije. De huidige, tweede asielaanvraag van de partner van verzoekster, wordt thans behandeld door de commissaris-generaal. Nergens wordt echter verduidelijkt op welke wijze het asielrelaas van verzoekster en dit van haar partner met elkaar in verband staan. Het feit dat verzoekster een relatie heeft met deze Afghaanse man die tevens de vader zou zijn van haar dochter en van haar tweede ongebooren kind, heeft in beginsel geen enkele invloed op de beoordeling van haar behoefte aan internationale bescherming ten aanzien van Georgië, haar land van herkomst. Bovendien toont verzoekster niet aan dat haar partner wel aan de criteria van het Vluchtelingenverdrag voldoet zoals wordt vereist door de UNHCR Proceduregids (UNHCR Proceduregids, §184), waardoor verzoekster niet aantoonde dat het beginsel van de eenheid van het gezin met voeten zou zijn getreden.

2.7. Naar aanleiding van de ingeroepen schending van artikel 8 van het EVRM wijst de Raad erop dat verzoekster de eventuele schending van haar recht op privé- en gezinsleven niet dienstig kan aanvoeren tegen de beslissing van de commissaris-generaal waarbij, zonder een terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend uitspraak wordt gedaan over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (cf. RvS 30 september 2008, nr. 186.661) aangezien deze beslissing haar recht op privé- en gezinsleven onverkort laat. De schending van artikel 8 van het EVRM kan in casu dus niet dienstig worden aangevoerd.

2.8. Er werd geen schending aangetoond van artikel 8 van het EVRM of van het zorgvuldigheidsbeginsel. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN